

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	David Mackovič		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2018/2019
Název práce	Jak se fotí bicykl		
Vedoucí práce	MgA. Michal Reichstätter		

Student David Mackovič předkládá k obhajobě teoretickou práci věnující se tématu cyklistické fotografie. V úvodu práce se zabývá technickými aspekty tématu a stručným dějinným a umělecko-dějinným aspektem tématu. Informace obsažené v těchto kapitolách působí poměrně zkratkovitě, některé vynálezy (fotoaparát Leica) či fotografická díla (Tvář naší doby Augusta Sandera) by zřejmě mohly být zmíněny i v pracích zabírajících se odlišnými tématy, pro čtenáře zcela neznalého vývoje fotografického média jsou ovšem i tyto příklady vhodné zmínit a jejich přítomnost je tedy legitimní. Podobně stručně se pak autor vypořádává i s oblastí reklamní a katalogové tvorby v rámci cyklistického průmyslu. Zde by možná, i vzhledem k tématu katalogu autorovi praktické části práce, stálo za to zmínit a rozebrat technické snímky současných katalogů jízdních kol, nikoliv jen zcela specifické a výjimečné řešení firmy Specialized.

V následující pasáži se již autor přesouvá k oblasti sportovní fotografie, zmiňuje rozdílné přístupy dvou tištěných a webových periodik s poukazem na rozdílné čtenářské spektrum a tedy i očekávání a účel časopisů.

Další dvě kapitoly, tedy část věnující se stock fotografii z oblasti cyklistických závodů a kapitola zabírající se tzv. tvůrčí fotografií oblasti totožné, lze chápat jako nejdůležitější a také nejpřínosnější pasáže práce. V rámci stock fotografie jsou čtenáři představeny tři významné osobnosti oblasti reportážní a žurnalistické cyklistické fotografie, Graham Watson, Cor Vos a Markéta Navrátilová. Tvorbu

Watsona a Vose autor podrobuje jistému zběžnému porovnání s tím výsledkem, že si je jejich tvorba podobná. Což není dáno ani tak dílem náhody či nedostatkem originality každého jednoho z nich, nýbrž vlastnostmi tržního prostředí a zákonitostmi fotografované oblasti, ve které se oba pohybují. Zjištění podobnosti tvorby tedy není nikterak překvapivé či chybné, zřejmě však k samotnému porovnání nemuselo vůbec dojít; autoři mohli být zmíněni jako příklady obdobné. Logické vyústění zběžného výzkumu považuji za zbytné. S fotografkou Markétou Navrátilovou je pak pořízen krátký rozhovor, z něhož by se dala usuzovat spíše její příslušnost k autorům z následující kapitoly. Autorka se sice pohybuje v prostředí agenturní cyklistické fotografie, zároveň se ovšem proslavila takovými snímky, které nejsou pro tuto oblast typické, což autorka v rozhovoru také zmiňuje.

Závěrečná kapitola pak představuje devět autorů, kteří se nárazově či dlouhodobě věnují ve své fotografické tvorbě tématem silniční či dráhové cyklistiky, cyklokrosu či prostředí cyklistických závodů v rámci paraolympijských her. V jedné z předchozích variant textu práce byly jednotlivé cyklistické subžánry představeny v rámci nijak obrazově neilustrovaného úvodu, což jsem z pozice vedoucího práce nepovažoval za nejšťastnější řešení, a doporučil jsem Davidovi tyto charakteristiky „rozpustit“ v rámci samotných medailonků jednotlivých autorů. No výsledkem je přesunutí odstavců charakterizujících jednotlivé disciplíny vždy za prvního autora, který se této oblasti věnuje, což působí velice zmatečně. Bohužel již nebyl čas takto nevhodné řešení napravit. Jako následek určitého časového deficitu chápu i náhlou změnu velikosti fontu v rámci závěru a nepřiliš zvládnutý poznámkový aparát.

Obecně však považuji za největší nedostatek textu ne zcela funkční strukturu; pokud se na práci podíváme z dostatečného nadhledu, můžeme chápat jako fundamentální ambici především představení devíti či dvanácti autorů, kteří se této oblasti věnovali či věnují. Autorovo zaujetí tématem je patrné, taktéž jeho orientace uvnitř něj. Se schopností téma dostatečně smysluplně podat, práci čtenáře logicky vést a vyvodit z teoretického průzkumu suverénní závěr je to již

slabší. V tento moment se ovšem musím do kritiky sebekriticky zahrnout; David rozhodně nepodcenil časové požadavky práce. Konzultační činnost probíhala periodicky pravidelně, tedy by mu zřejmě zkušenější a tématu znalejší vedoucí posloužil lépe, než-li jsem to, i přes veškerou snahu, dovedl já.

A i když chápu, že by se komise neměla těmito stesky při hodnocení nechat nikterak ovlivnit, do návrhu známky si dovoluji zahrnout i tento sebezpytný aspekt.

Kontrola plagiátorství byla negativní – systém našel shodu 0 %.

Návrh klasifikaceB – velmi dobře.....

VBrně..... dne1. 6. 2019.....

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------